Skandinaviens Stjerne

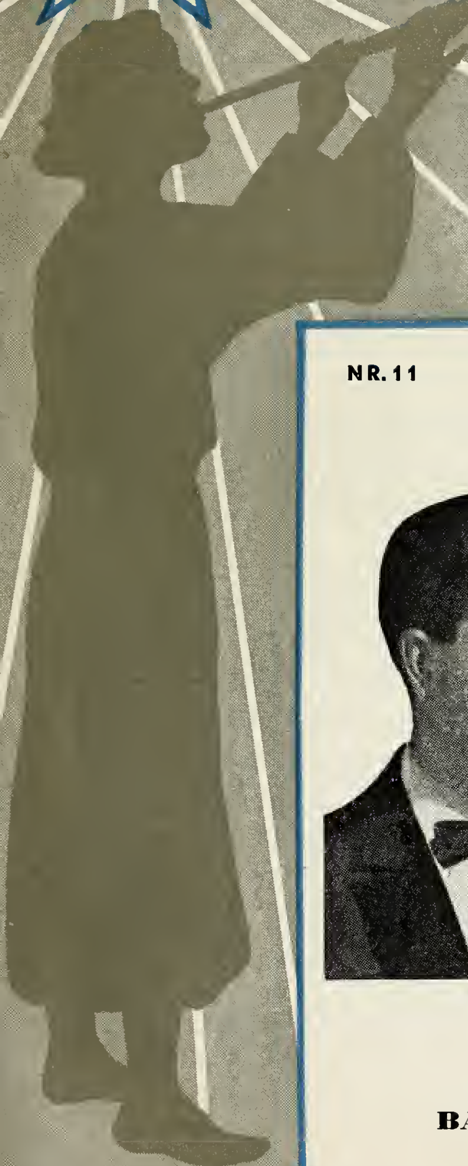

NR. 11 NOVEMBER 1956 105. ÅRGANG

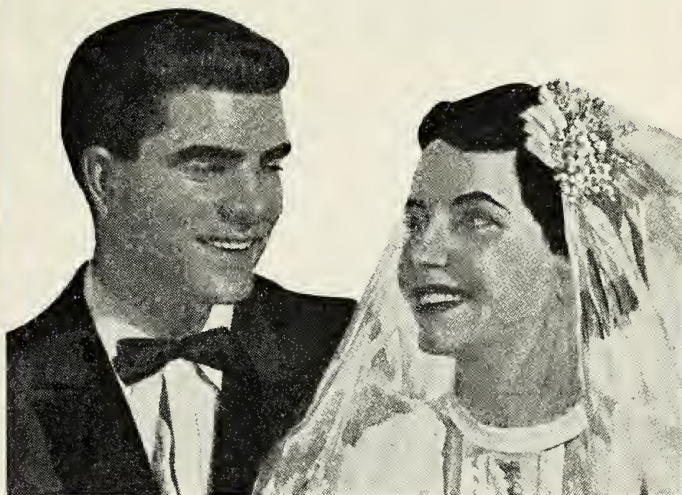

Dyden

BÆRER LØNNEN I SIG SELV

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 11 NOVEMBER 1956 105. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

HUSK AT MELDE FLYTNING!

Hver eneste måned får vi et antal Stjerner retur med påskriften »Flyttet, hvorhen vides ikke« eller »Ubekendt efter adressen«. For at undgå standsning i forsendelsen eller i bedste fald forsinkelse af leveringen, beder vi venligst abonnenter, som *flytter,* om *i god tid* at meddele deres nye adresse.

Abonnenter, som *emigrerer,* bedes meddele os deres adresse i Amerika, *inden* de rejser. Stjernen vil da portofrit blive sendt til den nye adresse.

KLOSTERTRYKKERIET

Dyden

BÆRER LØNNEN I SIG SELV

Der hører mere til ægteskab end musik og måneskin. Der hører tillid...... at dele med hinanden...... at blive elsket og fortjene at blive det.

Der hører kammeratskab gennem år, hvor man vokser op og bliver gamle sammen.

Og for hver af parterne i et hæderligt ægteskab vil der komme en tid, hvor intet vil være mere vigtigt end personlig renhed.

Og det vil ikke blot være en eller anden flygtig time — men dag efter dag, år efter år — så længe man ser på sine kære — så længe man kan føle, enten i virkeligheden eller i erindringen, en søns eller datters lille hånd, når den lukker sig om ens fingre.

I — hver eneste af jer — må i ægteskabet bringe intet mindre end personlig renhed.

I har ret til at vente det af den ledsager, I vælger — I har en hellig forpligtelse til at overholde det og at tilbyde det til gengæld.

Belonningerne for et dydigt liv er rige og varige, men prisen for synd er høj.

Belønningen for dyd er en rolig samvittighed — retten til at besvare ethvert sporgsmål uden tøven — retten til at se enhver mand frimodigt i øjnene, og også enhver dreng, enhver pige og enhver kvinde — uden en anklagende samvittighed. Det er retten til at overgive jeres born og jeres børnebørn en ren stamtavle, en ren arv, et godt navn.

Du kan ikke bedrage. Du kan ikke undgå folgerne. Vær derfor dydig.

Vær ærlig mod dit eget jeg.

Ny åbenbaring

af apostel Orson Pratt

Der er intet, den religiøse verden i dag er mere uimodtagelig for end ny åbenbaring. Hele »kristenheden« bekender, at Faderen, Sønnen og den Helligånd endnu er til, evige og uforanderlige i deres egenskaber, og at der er lige så mange engle nu som nogensinde før; men at påstå, at nogen af disse hellige væsener har meddelt nogen ny åbenbaring til menneskene siden det første århundrede af den kristne tidsregning, bliver anset, om ikke som ligefrem gudsbespottelse, så dog som noget helt urimeligt. Men en religion, der udelukker ny åbenbaring fra sine grundsætninger, er netop, hvad den onde er tilfreds med. Han bryder sig ikke noget om, hvor tilsyneladende moralsk et folk er, eller hvor velanstændige og dannede de er i deres adfærd, eller hvor meget de går i kirke, eller hvor mange bønner man hører dem oplæse, eller hvor fromme og gudfrygtige de synes at være, når de blot vil lade være at tro på ny åbenbaring; thi han ved godt, at Gud ikke har og aldrig har haft noget at gøre med en religion, der ikke erkender profeter og åbenbarere, gennem hvilke han kan tale og åbenbare sin vilje til sine sønner og døtre.

Djævelen ved, at Gud aldrig havde en kirke på jorden uden inspirerede mænd til at lede den. Derfor er der ingen anden kirke, der giver ham uro. Han ser gerne, at de beder og er skinhellige, så længe han ved, at de ikke tror på ny åbenbaring. Han og hans engle er tilfredse, når de kan skue hen over hans vidtstrakte herredømme og se de utallige kirker og synagoger og tænker på de mange millioner mennesker, der i dem er blevet bedraget med den idé, at ny åbenbaring er unødvendig. Så længe han kan få folket narret med den antikristne og ubibelske lærdom, så ved han, at han har sikret sig dem.

Hvor det dog må have behaget hans sataniske majestæt, da han ved slutningen af det 4. århundrede fik det tredie råd til at sidde og bedømme det skrevne Guds ord, og samle en del deraf i eet bind og forkaste det øvrige, og derefter udgive en kirkelig lov om, at ingen andre bøger eller åbenbaringer nogensinde skulle blive lagt til denne kanon eller bog. Dette bandt alle deres bedragne efterfølgere i de påfølgende generationer til at forkaste alt, hvad der var ny åbenbaring. O, hvor helvedes hærskarer må have jublet over den store lykke for dem, således at få afskåret alt videre samkvem mellem Gud og mennesker!

Og atter: hvad kunne have behaget Satan mere, da han fandt, at den romerske kirke ikke tilfredsstillede alle folk, men at de under navn af protestanter opfandt nogle nye religionsformer, der også udelukkede profeter og forpligtede folket til kun at tro på de 66 bøger i Bibelen! Denne nyopfundne religion var, eftersom den erklærede dette for at være hele den hellige skrift, og på ingen måde ville til-

lade profeter at føje nye bøger til, lige så ønskelig for djævelen som katolikerne; thi hvad disse ikke opfangede, det gjorde de andre. Men lige så snart Gud sendte engle fra himlen til jorden, blev djævelen vred tillige med de mennesker, han havde overvundet. At Gud vovede atter at oprette Bibelens religion på jorden ved at sende profeter og begavede mænd, ved at give syner og sende engle, ligesom han gjorde i andre tidsaldre, når hans religion var på jorden, det var mere, end djævelen kunne tåle, og det bragte ham til den yderste anstrengelse for at omstyrte den. At prøve på at omstyrte den ved skriftens eller fornuftens brug eller argument var forgæves. Dog gjordes der i begyndelsen nogle forsøg derpå, hvad der altid endte med skadelige følger for djævelens rige. Han fandt da snart, at der ikke var den mindste skygge af bevis til at befæste katolikernes og protestanternes stilling mod læren om fortsat åbenbaring. Da han nu fuldstændig havde opgivet dette falske håb, var hans næste og heldigste foretagende at bespotte og latterliggøre læren og lyve om den, og om muligt ganske tillukke folks øjne, øren og hjerter for den. Men også med dette vil han blive skuffet. Skønt han vel for en tid kan triumfere, skal dog løgnens skjul blive borttaget, og Gud vil med kraft og stor herlighed vise de oprigtige af hjertet, at han er den samme i går, i dag og for evigt, og at han er en Gud, som gerne tilkendegiver sig ved åbenbaringer, drømme, syner, profetier, engles sendelse og ved den Helligånds underfulde gaver og kraft. Alle, som fornægter disse ting og erklærer dem for ugyldige, vil blive udslettet af livets bog og blive ført til det sted, hvor de må lide tillige med den, som har bedraget dem, og som har forført dem til at fornægte den Helligånds gaver og Guds riges kræfter og herlighed.

Når denne slægt spørges, hvorfor den forkaster ny åbenbaring siden Johannes Åbenbarerens død, svarer de næsten altid: »Vi har nok og behøver ikke mere.« Og vi siger, ja, de har nok til at fordømme dem, dersom de ikke annammer mere, når Gud i sin nåde tilbyder dem det. Den samme Bibel, som de siger er nok, vil komme op til dom imod den faldne kristenhed og bevise, at de er skyldige, fordi den indeholder læren om fortsat åbenbaring, som de forkaster.

Men hvorfor er djævelen så vred på en kirke under vejledning af ny åbenbaring? Fordi han ved, at et folk, som holder sig nær nok til Herren til at få underretning fra ham, derved vil få kundskab om alle Satans kunstige planer og opdage de snedige måder, hvorpå han så længe har forblindet den faldne kristenheds nationer. At have præstestandens gamle og længe hædrede former og indretninger blottede og at have falske lærdomme, som han har gjort sig så megen umage for at indføre og opretholde i så mange århundreder, omstyrtet formedelst sand kristendoms genoprettelse på jorden, er noget, der vil bringe helvedes hærskarer og alle, som er under dens indflydelse, til at skælve i spændt forventning og frygt for følgerne.

Frygt og bæven griber den moderne kristendoms førere, når røsten

om den gamle, originale kristendom med dens åbenbaringer, syner, profetier og den Helligånds gaver og kræfter nærmer sig deres nabolag. Thi deres næringsdrift er i fare — de frygter for, at deres fordærvelige og af mennesker opfundne former for religion skal blive afsløret. De frygter for, at folket vil få øjnene opladt til at se den store forskel, der er på Bibelens religion og deres egne kraftesløse former, som fordærveren og hans tjenere har opfundet. De er bange for, at deres anseelse blandt folket skal tabe sig og deres indtægter formindskes, om ikke helt udeblive. At rejse omkring uden pung eller penge, som de sidste dages hellige har gjort, kan de ikke bekvemme sig til. Og hvis de skulle gøre det, ville de ikke få nogen løn, men kun fordømmelse for at prædike falske og forvanskede lærdomme blandt folket.

Når nogen prædiker falske lærdomme, må han selvfølgelig forlange en god betaling derfor af mennesker, da det er den eneste løn, han kan vente. Thi om kort tid kommer jo enden, da sådanne folk vil blive omhuggede og kastet i ilden. Deres valgsprog er altså: »At leve godt, medens de kan«; og så længe de formår at bedrage nationerne med deres afvegne religionsformer under »kristenhedens« hellige kappe, så længe er de vis på at kunne berige sig på bekostning af dem, der er ofre for deres bedrageri. Det er derfor intet under, at den *sande* kristne lære, der fremføres af den ydmyge Gudstjener, således som den Helligånd inspirerer ham til at tale, er som en pil i hjertet for den slags bedragere. O, hvor afskyeligt forblindende ser det ud, når katolske og protestantiske »sjælesørgere« går ind i deres rigt udsmykkede kirker og kapeller, og der stiller sig frem for at tjene Gud, når de så er fuldstændig uden sammenligning med den gamle kristendoms lære og skikke. De dage er ikke langt borte, da disse bedrageriske lærere tillige med alle, som vil lade sig lede af dem hellere end at annamme lyset, vil blive kastet i den fortærende ild, så deres ugudelighed og alle deres urenheder og vederstyggeligheder ikke længere skal komme op for den Herre Zebaot.

Derfor skælv og frygt, I bedårede! Thi om der nogensinde har været en slægt, der behøvede at frygte og skælve, så er det den nulevende. Sig ikke, at dette er en oplyst tidsalder — oplyst med hensyn til det sande evangelium! Aldrig siden menneskets skabelse har der været et tættere mørke og større uvidenhed om dette blandt menneskene. Det er netop denne tidsalder, profeten Elias omtaler, da »mørket skulle skjule jorden og dunkelhed folkene«. Det er en tid med tæt mørke — mørke, der har samlet sig i mange hundrede år formedelst de vederstyggeligheder, der er blevet øvet af den faldne kristenhed. Ikke en eneste stråle lys fra himlen har trængt sig gennem det frygtelige tætte, natlige mørke, som de i mange århundreder har været indhyllet i, indtil en engel fo'r ned fra det høje og udfoldede denne hellige, himmelske og dyrebare skat, Mormons Bog, og oprejste inspirerede mænd, hvorved lys fra himlen atter skinner på jorden. Men

mørkets tåge er så tæt, at denne slægt ikke ser lyset. »Lyset skinner i mørket, men mørket begriber det ikke.«

»En oplyst tidsalder!« O, sig det bare ikke i de høje himles åsyn. Hvor er eders apostle, begavede fra himlen til at tale Herrens ord for de uvidende menneskers øren? Hvor er eders profeter til at opløfte deres røst efter Herrens ord, og advare nationerne om nærforestående fare? Hvor er eders seere, der burde være indladt i den Almægtiges syner til at fremføre både af det nye og det gamle, oplade fremtidens store begivenheder for eder og afsløre de skjulte hemmeligheder fra den himmelske verden? Hvor er nu den inspirerende røst og engles røst til at fylde de dødeliges øren med glædelige tidender om stor fryd? Hvor er nu helbredelsesgaven, blindes øjnes opladelse, fremmede tungemåls tale, og alle de andre af den Helligånds mirakuløse gaver og kræfter? De er ikke til at finde i den faldne kristenhed, således som de findes blandt de sidste dages hellige. Vil kristenheden være så fræk at kalde sig Guds folk, når den mangler alle disse kostelige gaver, som er lovet i evangeliet? »En oplyst tidsalder!« Når vil du holde op med at kalde ondt »godt«? Hvor længe vil himlen lade dette foregå ustraffet?

»Oplyst tidsalder!« »Kristne nationer!« — Gå til alle deres stæder overalt i verden og find een, hvis I kan, hvor der ikke hver dag øves utugt nok til at nedsænke nationen til den yderste elendighed. Betragt de mange offentlige skøger, som det tillades at leve i løsagtighed og fordærve menneskeslægten med deres urene, syndige laster. Og løft så eders øjne mod himlen og tak Gud, at I lever i et sådant »kristent« land! O, frygt og skælv, I øjenskalke, I kalkede grave, at Gud skal slå eder, fordi I således fortæller ham, at I er et kristent folk! Men Gud tilsteder eder således at besudle eder, fordi I elsker mørket og præstelist og skørlevned og falske lærdomme og al ond handel. Han vil lade eder gå, til eders gyldne bæger er fuldt og flyder over, for at han kan hjemsøge eder med en mere hastig dom og udslette eders navne af jorden! Da skal de hellige profeter og apostle fryde sig over eders herredømmes undergang. Thi I skal falde, for ikke mere at oprejses. Nu er eders ugudelighed så stor, at der hersker stilhed i himlen, og al evigheden lider smerte, og englene venter med stor længsel på befaling til at gå ud og høste jorden og binde klinten sammen i knipper og overgive dem til ildens luer! Og dersom I ikke vil lytte til den advarende røst og omvende eder, vil Guds tjenere ikke ophøre med at råbe til himlen, indtil Gud skal komme frem af sit skjul og gøre ende på det hele, så jorden må blive renset og hvile en tid.

Hvorfor vil I ikke vågne til bevidsthed om den gruelige tilstand, I er i? Hvorfor vil I lukke eders øjne for tidernes tegn og ikke se eders besøgelsesdag? Hvorfor vil I ikke give agt på det, som hører til eders fred? Hvorledes kan I være så hårde i eders hjerte og formørket i eders sind, at I ikke kan se Herrens hånd deri, at denne ver-

densdels (Amerikas) gamle israelitiske beboeres hellige optegnelser er blevet bragt for dagen? Hvorfor forkaster I dette ypperlige værk efter de udspredte falske rygter, uden at læse en eneste side af dens indhold? Hvorfor vil I være så stolte i eders hjerter og ophøje eder over alle andre nationer og rose eder af eders styrke som et folk, og indbilde eder, at der ingen ulykke vil komme over eder, selv om I vedbliver i eders ugudelighed? Hvorfor vil I ikke se og forstå, at det er Gud, der har gjort eder til et stærkt og mægtigt folk, og ikke eder selv? Det er Gud, som rejser op og river ned. Dersom I vil omvende eder, således som han forlanger af eder i Mormons Bog, da vil I fremdeles blive velsignede i landet. Men hvis I ikke adlyder, men forkaster hans ord, da vil han visselig hjemsøge eder, som skrevet står. O, hvorfor vil I da ikke omvende eder? Det ville visselig ikke skade eder, at I omvender eder fra ugudelighed og forsager falske lærdomme. Dersom I ville omvende eder og påkalde Herren, ligesom vore pilgrimsfædre gjorde, da de første gang satte foden på Amerikas grund, vil Gud være barmhjertig mod eder og forlænge eders velsignelser i landet.

Dersom denne nye åbenbaring, Mormons Bog, opfordrede eder til at gøre noget, der var ondt, da ville I have anledning til at tvivle på dens ægthed og ikke agte på den. Men når den opfordrer eder til at omvende eder og forsage enhver last, og for eders øjne klart fremstiller synd og vederstyggeligheder, som I selv ved eder skyldige i, hvad har I da til undskyldning for eders ulydighed? Selv om I tænker, at det er et menneskeværk, kunne I da undskyldes, og ville Gud da glemme alle de synder, I ved eder skyldige i, og som den bog anklager eder for og fordrer omvendelse fra? Nej, I kan derfor ikke undskyldes. I ved godt, at I burde omvende eder fra alle de synder, denne bog beskylder eder for, og at Gud ingenlunde vil frikende den skyldige. Og når I ved dette, hvor meget mere burde I da ikke frygte, når det hedder, at der er kommet en åbenbaring, der truer eder med en forfærdelig og hastig dom, hvis I ikke omvender eder.

O, mit folk, som bebor dette gode og skønne land! Åbn eders øren for eders Genløsers røst! Han, som er fuld af nåde, og som ynkes inderligt over eder — hvis røst lyder til alle landets beboere, at de skulle omvende sig fra alle deres misgerninger og blive døbt i hans navn til syndernes forladelse, så de må blive fyldt med den Helligånd. Da skulle I kende hans røst og hans tjeneres røst og hans Ånds røst, thi Ånden er lys og tilkendegiver sandheden, og hvis den er i eder, skal I være lysets børn og ikke vandre i mørke.

Mon der nu findes nogen, der ikke vil indrømme, at omvendelse ikke blot vil være gavnlig for de enkelte, men for hele folket? Nej! Men hvorfor da forkaste Mormons Bog, når den opfordrer eder til at gøre det, som I selv ved vil være gavnligt? »Men,« siger I, »Mormons Bog kaldes en ny åbenbaring og opfordrer os med anmassende myndighed til at omvende os, og vi tror ikke på ny åbenbaring, og

derfor vil vi ikke omvende os.« Dette er i sandhed en dårlig undskyldning for ikke at ville gøre det, som I erkender ville være gavnligt, kun fordi I er bange for at anerkende Mormons Bog.

Der er en anden ting, der burde bringe eder til at frygte og bæve meget. I bør erindre, at denne bog er stadfæstet til denne slægt med langt større beviser, end man har om nogen anden åbenbaring. At forkaste så mange beviser og forblive i synden, ville være dumdristigt af eder. Enhver har lejlighed til på betingelse af omvendelse og lydighed at annamme den Helligånd, som ufravigelig vil vejlede dem til al sandhed og bevidne for dem, at denne nye åbenbaring er sandhed, så de kan få den samme kundskab om optegnelsernes guddommelige troværdighed, som de har om en hvilken som helst anden sandhed. At vide, at det er sandt, ville vistnok give mere tilfredshed og glæde end at blive forkastet i uvished og tvivl. Kundskab om sandheden vil give ro i sindet, så man ikke svæver hid og did med enhver lærdom, som uinspirerede mænd har opfundet ved deres forføreriske klogskab. Kan da nogen undskyldes, når enhver har lejlighed til at komme til kundskab om, at Mormons Bog er en åbenbaring fra Gud, og især når denne kundskab kan opnås ved at gøre det, som enhver vil indrømme burde gøres, og enhver kan se, ville være gavnligt både for personen selv og for nationen?

Orson Pratt.

Tale AF APOSTEL REED SMOOT

holdt den 6. oktober 1905 i tabernaklet i Salt Lake City, Utah.

Brødre og søstre! Jeg ønsker her at udtrykke min taknemmelighed til min himmelske Fader for denne anledning til at fremstå for en stor forsamling af Sidste-Dages Hellige, og til at kunne meddele dem, i den korte tid, som er overladt mig til afbenyttelse, nogle af mine betragtninger under denne konference. Jeg er særdeles taknemmelig for at være medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og for den stilling, som jeg indtager i verden som repræsentant for Kirken og dette folk; og »jeg skammer mig ikke ved Jesu Kristi evangelium, thi det er en Guds kraft til saliggørelse«. Jeg tror med al den sjæleevne og forstand, som Gud har skænket mig, at dette er hans værk, og at det er beregnet på at genløse jorden, at bringe mere lys til dens indvånere, at forbedre menneskene, og at gøre denne planet skikket og beredt for vor Frelsers og Herres anden tilkommelse.

Jeg har haft megen glæde ved at besøge forskellige egne af vor stat og komme i berøring med befolkningen, og se hvorledes de befinder sig i timelig henseende, og lægge mærke til deres hengivenhed for

Guds værk. Da broder John Henry Smith omtalte de tilstedeværende gråhærdige mænds og kvinders hengivenhed, blev mit hjerte rørt, og jeg kan tilføje, at det ikke blot er de gamle, som er hengivne til dette værk, men at også de unge, såvidt jeg kan bedømme dem, er ligeså hengivne og tro til Kirkens autoriteter og institutioner, som vore fædre har vist sig og er endnu den dag i dag. Vore brødre har bevidnet den hengivenhed og tillid, som viser sig i vor Kirke imod autoriteterne og især mod præsidentskabet, og jeg bevidner ligeledes for eder og alle andre, at dette Guds store værk bestyres af ærlige, oprigtige og gudfrygtige mænd. Vi bliver angrebet fra alle kanter. Der er mange, som påstår, at de ikke er fjendtlige mod »Mormonerne« som et folk, ejheller imod evangeliets principper, som de tror på, men det er vore ledende mænd, de har imod, og som de finder fejl ved, og de søger derfor også at opvække mistanke hos de Sidste-Dages Hellige imod vore ledende mænd. Hvorfor har de så meget at sige og skrive om tiende? Hvorfor prøver de på at få eder til at tro, at hver cent, som bliver indbetalt af eder for at fremme og opbygge Guds værk, er i hænderne på uredelige mænd og bliver brugt af dem, ikke for dette værk, men for deres egen fordel? Dersom jeg var i stand til at nå enhver oprigtig Sidste-Dages Helligs hjerte, og de ville tro mig, enhver sjæl, som hører mig nu, så ville jeg bevidne, at såvidt Kirkens tiende angår, så bliver ikke en cent misbrugt eller anvendt i andre øjemed end de, som de var bestemte for. O, hvor naturligt det er for vore fjender at hitte på noget, der kan have udseende af bevis, for at opvække mistillid hos folket og bringe dem til at apostasere. De tænker, at de har fundet et afgørende bevis i det brug, som bliver gjort af den indsamlede tiende, og idet de henleder folkets opmærksomhed i den retning, så stoler de især på folkets naturlige egenkærhed, som støttepunkt; men den onde ved nu, ligeså godt som nogensinde før, og måske endogså bedre end vi, at dette Guds store og underfulde værk bliver udspredt til fremmede lande og rækker frem til jordens yderste egne. Det er derfor ikke at vente andet, end at mørkets tjenere vil råbe: Bedrageri! Bedrageri! Vi har fået at høre, at Kirken bygger forsamlingshuse og missionshuse på øerne i havet og i alle de større europæiske lande. Respektable lokaler til gudsdyrkelse og kontorer og opholdssteder for missionspræsidenterne er også sikrede Kirken i nogle af vort lands vigtigste stæder. Djævelen ser dette, og ser også godt, at der må gøres noget for, om muligt, at hindre dette værks fremgang, og at råbe »bedrageri«, »bedrageri«, er et af de midler, han benytter i dette øjemed. På den måde tænker han at opvække mistillid hos folket; men han vil komme til kort i dette, ligeså sikkert som solen vil stå op i morgen. Jeg tror, at de Sidste-Dages Hellige, som har Guds Ånd hos sig, aldrig har haft mere tillid til nogen mand eller samling af mænd, end de har til Kirkens nuværende præsidentskab. Jeg ville ønske, at alle kunne forstå præsidentskabets følelser og tankegang, så vel som alle andres, som i yd-

myghed søger at styre alt til det bedste for dette folk. Jeg er overbevist om, at I da, dersom det var muligt, ikke blot ville elske dem ligeså meget, som I hidtil har gjort, men endnu mere; og at eders tillid til dem ville bringe eder til altid at bede for dem og stå dem bi, så vel som at nedbede Guds velsignelse over dem, så at de må være i stand til at udføre deres ansvarsfulde kald i forbindelse med denne uddeling.

Der er nogle som har ytret sig om, at præsidenten og hans rådgivere ikke bestiller noget, og at de ikke tager så meget hensyn til Herrens værk, som de burde gøre. Dette kommer naturligvis fra samme kilde, som al løgn og bagvaskelse kommer. Jeg ville ønske, at disse mænd havde mere legemlig kraft, end de har; thi jeg kan forsikre eder, at de har brug for deres sjæls- og legemstyrke til det yderste. Når jeg kommer ind på deres kontor, så ser jeg, at der flere gange om dagen bliver bragt dem næsten en armfuld af postsager, og jeg finder, at præsident Winder, der nu er 83 år gammel, læser højt næsten hvert eneste brev, og at Kirkens præsident og hans rådgiver tager i betragtning og under overvejelse enhver nok så ringe ting, som bliver indsendt til dem fra alle dele af denne store kirke. Med det samme jeg omtaler dette emne, føler jeg mig tilskyndet til at anmode de brødre, der har ansvarsfulde stillinger i Kirken, så vel som alle medlemmer af Zions forskellige stave om, at de, når de skriver til Præsidentskabet, dersom det er absolut nødvendigt at skrive til dem, da ville skrive så kortfattet, som det er muligt, men hellere slet ikke skrive, uden at det er nødvendigt. Jeg vil råde folk til først at gå til deres biskop, og af ham få den vejledning, som de trænger til, og dersom han ikke kan tilfredsstille dem, da henvende sig til stavens præsidentskab, og dersom det endelig er nødvendigt at søge råd og vejledning hos Kirkens Første Præsidentskab, da at skrive til dem så kortfattet som muligt; thi disse brødre er næsten overlæssede. Dette ønsker jeg at lægge folket på hjerte, når de skriver lange breve til Præsidentskabet.

Jeg nærer fuldkommen tillid til den største del af Kirkens unge mennesker om, at de forstår, at evangeliet er sandt. Da jeg selv er født under evangeliets pagt og vokset op blandt de hellige, så er jeg fuldkommen overbevist om, at de ikke ville lade sig forlede eller føre på afveje af falske fremstillinger. Jeg er vis på, at når de tager tid til overvejelser, og sammenligner nutidens forhold med fortidens, så vil de sige, at for deres vedkommende ville de forblive tro og hengivne til deres fædre og mødre, som gav dem tilværelse.

Brødre og søstre! Jeg håber, at I aldrig ville tabe modet eller nogensinde tænke, at Gud vil forlade dette folk; for det vil han ikke, sålænge vi ikke forsømmer at bede til ham og af ganske hjerte bestræbe os på at gøre hans vilje, ifølge det lys og forstand, han har skænket os. Jeg har i den senere tid tænkt meget over Kirkens historie, og undertiden har jeg undret mig over, om vor stilling i verden som et folk er meget anderledes nu, end den har været fra Kirkens begyn-

delse. Når jeg betragter folket, så forekommer det mig, at det med enkelte undtagelser er ligesom det altid har været. Når Kirken gør fremgang, og den onde ser, at Guds værk skrider lidt raskere fremad end sædvanlig, så får han også travlt. Jeg læser her Herrens ord til profeten Joseph, medens han var indespærret i Liberty fængslet, i Clay County, Missouri, i marts måned 1839. Den gang så det meget mørkt ud for ham. Han, som var Guds profet, blev tragtet efter livet på alle måder, og han var anklaget og beskyldt for næsten alle tænkelige forbrydelser. Han følte sig meget nedtrykt i sindet og undredes over, hvorfor disse genvordigheder skulle ramme en mand, som kun bestræbte sig på at tjene Herren, og medens han var i en sådan nedtrykt sindsstemning, skete Herrens ord til ham således:

»Og om du bliver nedkastet i en grube, eller falder i morderes hænder, og der fældes dødsdom over dig; om du kastes i dybet; om de skummende bølger slå an imod dig; om heftige vinde bliver dine fjender; om himlen overtrækkes med et dybt mørke; om alle elementerne forener sig for at spærre din vej; og fremfor alt, om helvedes gab åbner sig for at sluge dig, da veed du, min søn, at alle disse ting skulle give dig erfaring og tjene dig tilgode«.

Jeg tror af ganske hjerte, at vore prøvelser bliver os tilskikkede i samme hensigt. Vi skulle være et prøvet folk. Vi skulle måske prøves tre gange ligesom de hellige i gamle dage. Jeg tror, at alle prøvelser bliver os tilskikkede for at give os erfaring, ligesom Herren tillod det at ske med Joseph i Kirkens tidlige dage. På samme tid sagde Herren til ham:

»Dit folk skal aldrig blive sat op imod dig formedelst forræderes udsagn«; og jeg siger til Dem, Præsident Joseph F. Smith, at de hellige i denne forsamling, der kun repræsenterer en del af befolkningen, hvor de hører hjemme, aldrig ville blive vendte imod Dem, formedelst forræderes udsagn.

Brødre og søstre! Alt, hvad jeg bryder mig om, er, at vi må leve således, som Gud ønsker, at vi skulle leve — iagttage alt hvad Gud har pålagt os og opfylde enhver pligt, som påhviler os, da vil alt gå godt, så sandt som han har talet fra himlen. Når jeg er ude på rejse iblandt folket og ser deres hengivenhed og kærlighed for sandheden, føler jeg af ganske hjerte at ville sige: Gud velsigne de Sidste-Dages Hellige i alle deres bestræbelser, Gud velsigne dem med et kraftigt vidnesbyrd, så de altid må kende den gode hyrdes røst; og jeg er overbevist om, at de vil kende den, ihvad der end sker, eller hvem der end kommer iblandt os af den mening, at der vil ske et frafald fra Kirken, og at de ville være i stand til at bringe de afvegne tilbage. Jeg kan bevidne for eder, at folket aldrig bar kraftigere vidnesbyrd og udviste større hengivenhed for vor himmelske Fader og hans værk, end de viser i dag. Jeg vidner for eder, at dette værk er af Gud, og han vil bringe det sejrende frem gennem alle prøver. Vi ville forblive tro til det og dets interesser, og vi ville understøtte ethvert foreta-

gende, som har til hensigt at fremme menneskenes vel. Vi ville vedblive at være gode borgere i denne nation; vi ville understøtte og bede for den; vi ville være tro mænd og kvinder mod vor Kirke, vort land og vor Gud. Jeg beder, at Gud vil velsigne eder, i Jesu navn, Amen.

Tale AF APOSTEL ORSON F. WHITNEY

holdt i tabernaklet i Salt Lake City den 13. maj 1906.

Ældste Whitney læste det 14. vers af Matthæus 24. kapitel, der lyder således:

»Og dette riges evangelium skal prædikes i den ganske verden til et vidnesbyrd for alle folk, og da skal enden komme«.

»Dette«, sagde taleren, »var de ord, som Jesus talte til sine disciple, som svar på et spørgsmål, de rettede til ham angående tegnene, der skulle gå forud for hans anden tilkommelse og verdens ende. Frelseren havde just grædt over Jerusalems indbyggere, som havde dræbt profeterne. Han sagde til dem: »Eders hus skal lades eder øde, og I skulle fra nu af ikke se mig, indtil I sige: Velsignet være den, som kommer i Herrens navn!« (Math. 23:38, 39).

Med verdens ende menes enden på synd og ugudelighed, og at retfærdighed og fred skal herske i dets sted. Kristus nævnte visse tegn, der ville gå forud for den forventede tid, når ondt skulle ophøre og retfærdighed blive fremherskende. Iblandt de tegn, der skulle gives, var de skrækkelige ødelæggelser, som ville finde sted formedelst elementernes oprør; falske Kristi og falske profeter skulle opstå og skulle forføre mange; men dette var kun begyndelsen til veerne. Enden var ikke endda. Et af de store tegn på Kristi andet komme var forkyndelsen af evangeliet til alle nationer på jorden. Evangeliet er et glad budskab, som skulle gå forud for rigets oprettelse. Guds profeter i alle tidsaldre har set hen til den tid, da der skulle blive oprettet et rige på jorden, som ikke skulle være af menneskelig oprindelse. Profeterne, poeterne og alle de vise mænd i forskellige tidsaldre har set frem til en tid, da al ugudelighed skulle ophøre og retfærdighed ene regere, da man ville finde en broder og en ven allevegne, og hvor nationerne ikke længere skulle sætte sig op imod hverandre.

Et sådant rige var det, at profeten Daniel profeterede om — et rige, som fremstilledes ved den lille sten, der blev udhugget af bjærget foruden hænder, og som tilsidst skulle fylde den ganske jord.«

Ældste Whitney sagde, at han troede, at alle de tilstedeværende ville indrømme, at der ville komme en tid, da Frelseren skulle komme og regere på jorden.

For at berede menneskene for denne herlige dag bliver evangliet nu prædiket overalt i verden, og formedelst lydighed til dets love og ordinancer kunne menneskene blive beredte for Herrens komme. I forrige dage udsendte Jesus sine apostle for at prædike evangeliet til al skabningen. Forkyndelsen af saliggørelsens budskab er en vigtig handling, og fører med sig en advarsel til alle mennesker, og dersom en sådan guddommelig befaling bliver forkastet, da vil den medføre fordømmelse.

Ældste Whitney oplyste de tilstedeværende om, at de Sidste-Dages Hellige ikke troede, at evangeliets forkyndelse på Kristi tid var begyndelsen, men at det samme evangelium havde været prædiket for den tid. Evangeliet er evigt, det har altid eksisteret. Et evangelium, der er bestemt til frelse for alle mennesker må give den samme lejlighed til alle og må være evigt i sin beskaffenhed, og i dets anvendelse må det være ligedan til alle. Det må være lig solen, der lader sine stråler lyse på de retfærdige såvel som på de uretfærdige, eller som duggen, der falder på de gode såvelsom på de onde. Det, som berører menneskehedens ve og vel, må være af en altomfattende beskaffenhed og må være anvendeligt på alle dodelige i den samme grad. Da evangeliet blev forkyndt for jordens beboere i tidens midte, var det ingenlunde første gang, det således var bleven fremlagt for dødelige. Det havde sin oprindelse i himlen, førend verden blev dannet.

Joseph Smith sagde, at kundskab er evig, ånden er evig, grundstofferne er evige. Gud har aldrig skabt noget princip, ejheller kunne han gøre det, for principper har ingen begyndelse, ej heller nogen ende. Gud bestemte visse ordinancer og anordninger, som var grundede på selveksisterende sandheder og dannede dem til en form af love, som man kaldte evangeliet. Dette evangelium er bleven sendt til verden i forskellige tidsaldre, og blev først forkyndt kort efter menneskets fald. Beskaffenheden af samme forandres aldrig, og hvorsomhelst det findes, er det det samme.

Ældste Whitney forklarede her de første principper henhørende til evangeliet, såsom tro, omvendelse, dåb, håndspålæggelse for den Hellig-Ånds gave og forklarede, hvorfor hver enkelt af disse principper på den nøjagtigste måde må efterkommes af enhver, som ønsker at være Herren lydig. Og for at disse ordinancer kunne bliver anerkendte af Herren, må de blive udført af en mand, som holder guddommelig myndighed dertil. Evangeliet blev åbenbaret til fader Adam, som viste lydighed til samme, og som opsteg til herlighed hinsides Paradiset. Enok, Noa, Abraham og Moses modtog ligeledes disse til en evangelie-uddeling henhorende velsignelser. Men da folket, som Moses var leder for, viste sig ude af stand til at efterleve den højere lov, blev evangeliet og det melkisedekske præstedømme borttaget fra

jorden for et tidsrum af omtrent 1500 år, men blev atter gengivet, da Jesus kom i tidens midte. Jesus sagde til sine disciple, at de skulle ikke »komme til ende med Israels steder, indtil Menneskenes Søn kommer.« På det amerikanske kontinent findes der byer i hundredevis beboede af israeliter, om hvem israeliterne under den romerske regering aldrig havde hørt tale. Jesus gjorde ikke sine apostle bekendt med, hvor lang tid der ville hengå førend hans andet komme; han tilbageholdt denne kundskab ifølge sin guddommelige visdom. Dersom de havde forstået, at der skulle hengå et tidsrum af 2,000 år førend dette ville finde sted, ville de måske have tabt modet.

I disse sidste dage er en mægtig profet bleven oprejst, sagde taleren, og dette var sket som opfyldelse af Åbenbaringens 14. kap. 6. til 7. vers, hvor der tales om engelens komme med evangeliet. Engelens erklæring til Johannes om, at evangeliet skulle komme fra himlen, og at det skulle prædikes i den ganske verden, var et sikkert bevis på, at ingen af nationerne på den tid var i besiddelse af samme. Joseph Smith var den sidste uddelings store profet, eller forløberen for Herrens andet komme. Alle de tegn, der omtales af Frelseren i forbindelse med de begivenheder, som skulle finde sted førend hans andet komme, skete ikke i de første apostles dage. Iblandt disse tegn var de, at solen skulle formørkes, og månen ikke give sit skin. Evangeliet bliver nu atter prædiket til alle slægter, stammer og tungemål og folk. Johannes hørte også en anden røst fra himmelen, som sagde: »Gå bort fra hende, mit folk! at I ikke skulle blive delagtige i hendes synder, og at I ikke skulle rammes af hendes plager« (Åb. 18:4). Det er ifølge lydighed til denne røst, at de Sidste-Dages Hellige havde samlet sig i disse dale. Ældste Whitney sluttede med at sige, at det er en fejltagelse, når det siges, at »Mormonismen« indtager en truende holdning overfor verden. Dens opgave og bestemmelse går i menneskevenlig retning; den har alles velfærd for øje.

REFERATER FRA DISTRIKTSKONFERENCERNE

Aalborg distrikt, 29. og 30. september

Konferencen indledtes lørdag aften med en koncert under ledelse af ældste William D. Loveless og med ældste Neldon M. Oborn som akkompagnatør. Koret sang flere smukke sange, bl. a. »Kom ind ad den snævre port«, og ind imellem korsangene var der solosang, duetter, kvartetter, klaver- og violinsolo. Tilstede 175.

Efter koncerten holdt Kvindelig hjælpeforening bazar.

Søndag morgen indledtes møderne kl. 9 med præstedømsmøde, hvor forskellige brødre fra distriktet talte til os, og ligeledes talte missionspræsident Holger P. Petersen og 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Villy Sørensen, lærerige ord til os. Tilstede 42.

Samtidig holdt Kvindelig hjælpeforening møde under ledelse af søster Mary Kaiser. Vi hørte et par sange af »Syngende mødre« og fire taler af forskellige søstre fra distriktet, henholdsvis om »Familiebon«, »Respekt for hinanden og for andre«, »Undervise vore børn i evangeliet« og »Tempelægteskab«. Derefter hørte vi fra Kvindelig hjælpeforenings præsidentinde, søster Ora Petersen, som talte om, at vi skulle være venlige mod alle mennesker, og at der skulle være kyskhed i hjemmet. Til sidst hørte vi fra ældsterne Charles Broberg og Juel D. Gregersen som repræsentanter for præstedømmet. Tilstede 46.

Kl. 10,30 begyndte søndagsskolen, hvor distriktspræsidenten, ældste Boyd D. Friel, bød os hjertelig velkommen, hvorefter der indledtes med sangen »Vær velkommen, søndag morgen« og bøn ved broder Charles Larsen, Aalborg. Derefter blev tiden overgivet til de forskellige søndagsskoler i distriktet, og vi hørte taler om Kirkens fuldkomne organisation, og ind imellem hørte vi to sange fra Hjørring grens børnekor, sang af børn fra Aalborg gren samt en dobbeltduet og en solo. Til slut hørte vi nogle få ord fra missionspræsident Holger P. Petersen. Tilstede 150.

Kl. 15 havde vi den glæde at få fem nye medlemmer indlemmet i Aalborg gren. Efter sangen »Kom dog alle, store, små« og bøn ved ældste Henry Larsen talte ældste Phillip Andersen om dåbens betydning, hvorefter de fem blev døbt og fik håndspålæggelse. Vi sluttede med sangen »Kærlighed er lysets kilde« og bøn ved ældste Valdemar Christensen. Tilstede 53.

Kl. 17 afholdtes funktionærmøde, hvor vi først lærte at dirigere, og derefter gav ældsterne Charles Broberg og Howard Johnson os ved hjælp af illustrationer på flonelstavlen en lærerig historie om to par søskende i Kirken og den forskel, det gav i deres opdragelse og hele liv, om de var aktive eller passive i Kirken. Det gav os alle noget at tænke på, da missionærerne gav os spørgsmålet »Er *du* ansvarlig for, at disse børn ikke kommer her?« Derefter blev vi delt i de forskellige organisationer og fik yderligere god og lærerig undervisning til gavn for os alle. Tilstede 75.

Kl. 19 afholdtes konferencens hovedmøde, som indledtes med sangen »Hav tak for Profeten, du sendte« og bøn ved broder Ejnar Due Jensen, Hjørring. Derefter sang koret »Messias, han kommer«, og Kirkens autoriteter blev opretholdt ved 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Clarence G. Jensen.

Tiden blev derefter overgivet til missionspræsident Holger P. Petersen, som kaldte søster Grethe Haupt til at tale uforberedt om »Hvad betyder evangeliet for Dem og Deres familie?«

Så talte præsident Villy Sørensen om, at kærligheden er det første og største bud, der er blevet givet, de andre bud er jordiske bud, men det første bud kan man tage med på den anden side, og kærligheden overgår alle andre principper.

Næste taler var præsident Clarence G. Jensen, som talte om, at evangeliet er en livsfilosofi, og at vi skal udarbejde vor egen frelse og prøve at efterleve Kirkens principper bedre.

Koret sang »Lovsang«, og tiden blev så overgivet til missionspræsident Holger P. Petersen, der talte om lykke i familielivet og om moralen, og at overtrædelse af kyskhedens lov er den næststørste synd og nærmer sig mord.

Til slut hørte vi nogle ord fra distriktspræsident Boyd Friel, som takkede alle for deres tilstedeværelse, og det var slut på en dejlig konference, hvor vi havde nydt hinandens samvær, og vi kunne nu tage hjem til vore forskellige grene med fornyet iver og energi til at arbejde videre for Herrens sag.

Vi sluttede med »Kom hellige« og bon ved broder Anton Falden. Tilstede 170.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident, ældste Boyd D. Friel.

A. H.

HVAD *søndagsskolerne* GØR

I løbet af en 8-årig periode havde en dommer ved en ungdomsdomstol i en amerikansk by 8.000 drenge og piger under 17 år foran sig for overtrædelse af loven.

Af disse 8.000 forbryderiske børn var der kun 42, der regelmæssigt gik i søndagsskole.

Dette meddelte J. Edgar Hoover, chef for Staternes Undersøgelsesbureau, i en artikel, der blev offentliggjort i et religiøst tidsskrift med et meget stort oplag. Efter at have chokeret sine læsere på denne måde, fortsatte mr. Hoover med følgende:

»Måske er det endnu mere forfærdende, at han (dommeren) fandt ud af, at ingen af disse børn havde en fader eller en moder, der regelmæssigt kom i søndagsskole eller i kirke.«

Mr. Hoover fortsatte:

»Lad mig pointere ordet »regelmæssigt«. Den person, hvis religion virkelig er en del af hans daglige liv, der bevidst eller ubevidst præger alle hans tanker og handlinger, vil næsten uundgåeligt være trofast til at overvære søndagsskolen og de andre møder i Kirken.

En sådan person, som er virkelig gennemtrængt af de kristne principper, er ude af stand til at beskæftige sig med forbrydelse. Guds og menneskets love er uløseligt forbundet, og en personlig filosofi, der afskyr overtrædelse af den ene, vil ikke godkende krænkelse af den anden.«

Senere i artiklen pointerede mr. Hoover, som han har gjort tidligere, at forbryder-problemet i Amerika er et ungdomsproblem. Han fortæller os også, at ungdomsproblemet hovedsagelig er et forældreproblem, men han citerer tal, der viser, at en stor del af forbrydelserne i Amerika begås af unge mennesker. Han siger, idet han henviser til en nylig udsendt årlig rapport:

»Flere personer på 21 år blev arresteret og fik taget fingeraftryk end i nogen anden aldersklasse. Endvidere, at 54,1 % røverier, 61,6 % tyverier, 45,4 % grove tyverier og 67,3 % biltyverier blev begået af personer, der var under 25 år gamle«.

Hvad er det svar, som denne store talsmand for lov og orden giver? Det er, at der behøves bedre religiøs udøvelse i hjemmet og i kirken.

»Nationens moralske skæbne«, siger han, »er i hænderne på vore unge mennesker. De repræsenterer vort største håb — og vor nøgle til dagen i morgen. Vi behøver blot at henvise til de løbende statistikker over ungdomsforbrydelser for at se, at dette håb på ingen måde går fuldstændig i opfyldelse. Den almindelige moralske atmosfære, der omfatter mangel på respekt for guddommelige love, finder sikkert udtryk i foragt for de af mennesker gjorte love. Og af statistikken må vi slutte, at vore unge mennesker udviser mere end en forholdsmæssig del af denne foragt.«

Studier, som er udført privat og af lokale juridiske embedsmænd i de vestlige stater, understøtter tilfulde, hvad mr. Hoover siger. F. eks. rapporterede sheriffen i et af Utahs amter, at i løbet af 6 måneder blev 555 drenge arresteret. Af dette antal havde 72 % aldrig været spejdere. De 28%, som havde været spejdere, var holdt op og var blevet passive, før de begik deres forbrydelser. Det er en statistisk kendsgerning, at meget få aktive drengespejdere nogensinde kommer i alvorlige vanskeligheder.

Et andet sherif-kontor i Utah udarbejdede rapporter, baseret på religiøs tilknytning. Af 43 sidste dages hellige personer, der blev arresteret i løbet af 6 måneder, var der ikke een, der var aktiv i Kirken. En anden rapport, der omfattede 31 lignende arrestationer i et andet amt, viste atter, at ikke een af dem var aktiv i Kirken.

Det var imidlertid interessant at bemærke, at næsten alle de drenge, der blev arresteret i disse to grupper, røg cigaretter, og mange af dem var begyndt at drikke spiritus.

Religion er et afskrækkende middel mod forbrydelse. Når folk bliver omvendt til evangeliet, har de kærlighed til retfærdighed, de ønsker at behande andre, som de ønsker selv at blive behandlet, de søger at leve det andet store bud, de lider uretfærdighed og forfølgelse hellere end at gøre andre fortræd, de vender den anden kind til, de går den ekstra mil.

Med andre ord, de bliver kristelige. Omvendelsen tager ønsket om at gøre noget forkert, tilskyndelsen til at skade eller fornærme andre folk eller at drage fordel af dem, fra dem.

Fra *Deseret News.*

GENEALOGISK FORENING

Det genealogiske arbejde bag sløret.

Vi bringer hermed et uddrag af Præsident Heber J. Grants tale ved ældste Charles A. Johnsons begravelse i oktober 1932. Det vil give os en forståelse af vigtigheden af det arbejde, der udføres bag sløret.

»......Når talen er om ikke at kunne forstå mange ting, kommer jeg til at tænke på to tilfælde, som jeg omtalte ved broder Lawrence Heaths begravelse. Han druknede ved et ulykkestilfælde i England. Wilford Woodruff kom nærmere til at anerkende Herrens hånd i alle ting, end noget andet menneske, jeg nogensinde har kendt. Han fortalte mig, at før hans søn Brigham, en lovende ung mand på min egen alder, gik bort, havde han i sit hjerte næret det håb, at denne søn en gang kunne blive apostel og følge efter sin fader som en af De Tolv. Han kom ulykkeligt af dage ved drukning. Præsident Woodruff sagde: »Jeg blev næsten harmfuld over det. Jeg kunne ikke forlige mig med det, og Herren gav mig en særlig tilkendegivelse — at jeg havde et stort arbejde at udføre i templerne for tusinder og atter tusinder af mine døde forfædre, og at det var nødvendigt, at en af mine egne sønner, en af mit eget kød og blod, skulle kaldes til den anden side for at forkynde evangeliet til dem, der var døde uden en kundskab om det, og dette forligede mig fuldstændig med min søns død.«

Broder Merriner W. Merrill, i mange år biskop i Cache County og senere præsident for Logan Tempel og apostel i Kirken, viede hele sin tid til Kirkens gerning. Han havde en meget stor familie og havde flere landejendomme og også en butik, i hvilken han ejede den største andel. Han havde en særdeles dygtig søn, der bestyrede forretningen. Denne mand blev taget bort i sine bedste år, og broder Merrill fortalte mig, at han følte bitterhed over dette, da han gav al sin tid til Kirken og ikke havde nogen anden søn, der kunne tage dennes plads. Han sagde, at ved en vis lejlighed, medens han sad i sit værelse, lød hans søns stemme til ham, idet den sagde: »Fader, du kender min stemme, du ved, at jeg taler til dig. Det mishager Herren, at du sørger over min død. Jeg er netop, hvor Herren ønsker, jeg skal være. Jeg udfører et større arbejde, end jeg på nogen mulig måde kunne have udført, hvis det var mig tilladt at blive på jorden. Det arbejde, der her påhviler mig, er langt mere vigtigt. Jeg er netop, hvor Herren vil, at jeg skal være, og det er ikke vor himmelske Fader velbehageligt at se dig sørge og føle bitterhed over, at jeg er kaldet til dette arbejde.«

Broder Merrill fortalte mig, at han efter modtagelsen af denne tilkendegivelse fra Herren følte sig trøstet og oplivet......«.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN

FØDSELSDAGE:

KØBENHAVN: Den 1. november fylder broder Frits Frederik Petersen 80 år. Hjertelig til lykke!

Den 4. november fylder søster Elisabeth Kathrine Sørensen, Frederiksvej 27, 70 år. Hjertelig til lykke!

AARHUS: Den 2. november fylder broder Peter Guldberg 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 9. november fylder søster Elisa Bay 65 år. Hjertelig til lykke!

RANDERS: Den 7. november fylder søster Sorine Anine Kristine Jensen 75 år. Hjertelig til lykke!

Bryllup i England: Søster Edith Lorentzen, tidligere København, er den 15. september blevet viet til mr. Fred Witter, Cheltenham, England. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsener fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Dale Hammond, sender fra sit hjem i Provo, Utah, de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark.

Tidligere missionær i den danske mission, David N. Morrell, sender fra sit hjem i Brigham City, Utah, de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark.

Bryllup i U.S.A.: Søster Inger Hyllen Sorensen, tidligere Aalborg, viedes den 31. august i Los Angeles Templet til Gary Squires. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Tidligere missionær i den danske mission, Roy E. Christensen, viedes den 8. oktober i Salt Lake Templet til Carol Maxwell. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Tidligere missionær i den danske mission, Wayne H. Hansen, viedes den 28. august i Salt Lake Templet til søster Ninna Jensen, tidligere Aarhus gren. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Brudeparret sender de bedste hilsener til søskende og venner i den danske mission.

Tidligere missionær i den danske mission, Wm. Keith Mortensen, viedes den 10. oktober i Logan Templet til Ione Hunsaker. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Aksel Schiøtz i Salt Lake City, Utah.

Danmarks populære sanger, *Aksel Schiøtz*, som nu er professor ved universitetet i Minnesota, synger den 3. november i Assembly Hall i Salt Lake City, Utah. Koncerten er arrangeret af Rebecca og Jørgen W. Schmidt, tidligere København.

FRA MISSIONSMARKEN

FREDERIKSHAVN: Frederikshavn gren har fået et nyt mødehus. Der er blevet købt en dejlig villa til os, der var som skabt til mødehus. Der er en stor stue, der passer til mødelokale, og tre mindre værelser til klasseværelser. Vi har haft travlt med at male og gøre i stand, og resultatet er meget smukt, og vi er meget taknemlige over, at vi har fået vort eget hus. Det er ikke indviet endnu, for det er ikke helt i orden, men vi holder vore møder der og er glade for at være i så smukke om-

givelser, og vi har haft mange ude til møderne, efter at vi er begyndt at holde dem der.

Vi håber, vi må have fremgang og velsignelse, og at vi trofast må holde sammen om Kirkens lærdomme. *E. C.*

ODENSE: Onsdag den 5. september afholdt G.U.F. i Odense høstfest under ledelse af søster Bodil Pedersen. Efter at der var indledt med sang og bøn samt skriftsted og valgsprog, begyndte underholdningen, først en klaversolo ved broder Eric Elm. så fulgte oplæsning af et digt ved søster Bente Kristiansen og en sangduet ved søster Kirsten Klokker Hansen og søster Kirsten Erikstrup. Søster Rigmor Olesen var leder i »20 spørgsmål«, og så hørte vi en guitarsolo ved søster Lilli Christoffersen. Derefter fik broder Harald Gjennerskov Jensen og broder Christian Klokker Hansen en halv time til morsomme oplæsninger og illustrationer, og som sidste nummer sang alle de unge piger, der denne aften var høstpiger, en potpourri over høstsange, akkompagneret på mundharmonika af høstkarlen, broder Harald Gjennerskov

Jensen. Nu spillede broder Eric Elm op til høstballet, og der blev serveret forfriskninger, der var meget velkomne. Det var en meget fin aften, og alle morede sig godt. Tilstede 90. V. J.

ODENSE: Tirsdag den 4. september afholdt Primary i Odense udflugt til Zoologisk Have. Vi mødtes i kirken, hvor præsidentinden, søster Edith Andersen, bød velkommen, og efter sang og bøn tog vi afsted, nogle på cykle og børnene i bil. I Zoologisk Have fik børnene lov til at prøve forskellige ting, såsom rutchebane, radiobiler, spejlhus m. m., og de fik is, sodavand og andre forfriskninger. Derefter blev der set på dyrene, og børnene morede sig herligt. Så gik turen atter hjemad til kirken, hvor vi sluttede med sang og bøn ved søster Vibeke Schiller. Alle var godt trætte men havde haft en dejlig tur. Tilstede 14.
V. J.

FREDERIKSHAVN: Frederikshavn gren afholdt den 4. september en fest med spisning for de ældre medlemmer. Festen blev afholdt i broder og søster Petersens hjem og blev en hyggelig tid for os, der overværede den. Vi samledes kl. 15 og begyndte med sang og bøn. Derefter sang vi flere af vore smukke sange, og ældste Ralph Nielsen spillede for os på sin violin. Så samtalede vi lidt, til vi skulle spise. Vi fik flæskesteg og fromage, tilberedt og serveret af søster Alva Kristensen. Inden vi blev kørt hjem, fik vi serveret kakao og kager, og vi var alle enige om, at det havde været en hyggelig dag, vi havde tilbragt i hinandens selskab. Tilstede 8. *E. C.*

AARHUS: Lørdag den 1. september afholdt G.U.F. i Aarhus en sensommerfest i broder Regnar Neergaards have i Risskov.

Vi startede fra kirken kl. 15,30 med Bellevue badestrand som mål; der fordrev vi tiden med boldspil, lege o.s.v., enkelte var endda så dristige at vove sig i vandet. Da klokken nærmede sig 18, var det spisetid, hvorfor vi begav os til broder Neergaards have. Efter spisning på terrassen blev festbelysningen tændt i haven, og vi begyndte på aftenens underholdning. Missionærerne var også tilstede og gav os nogle gode numre. Så gik vi videre med lege, sange og anden morskab. Senere på aftenen blev der serveret hot dogs og sodavand. Kl. ca. 22,30 samledes vi alle, og broder Neergaard holdt en kort tale, forsamlingen sang »Altid frejdig«, og ældste William Hansen sluttede med bøn. Det var en ualmindelig vellykket aften, hvor vi i dejlige omgivelser nød hinandens selskab. Vi var alle meget opbyggede,da vi gik derfra. Tilstede 37. *H. P.*

AARHUS: Onsdag den 5. september afholdt G.U.F. i Aarhus høstfest. Unge piger med tørklæder og træsko, og mænd med træsko og kasket mødte op. Salen var smukt pyntet med neg og G.U.F.s farver, og uvilkårligt følte man sig hensat til en rigtig bondegård, hvor der festes for den indbragte høst. Violinspil satte prikken over i'et. Festen begyndte kl. 19,30 med sang og bøn og naturligvis G.U.F.s valgsprog. Derefter begyndte den egentlige underholdning, som bestod af sange, sketches o.s.v. fra de forskellige klasser. Alle klappede af begejstring over de dygtige unges talenter. Et høstbal åbnedes med »træskovalsen«. Derefter gik det løs med gammeldags og moderne danse, og i en hårdt tiltrængt pause blev der serveret kager, is, æbleskiver, sodavand og saftevand. Dansen fortsattes derefter til kl. 22,15. Med levende lys i alle vinduerne sluttede ballet med »Godnat-valsen«. Vi opdagede, at en by også kan lave en vellykket høstfest. Med sang og bøn sluttede aftenen. Tilstede 51.

Tak til G.U.F.s bestyrelse og deres hjælpere, som gjorde det så festligt for os og gav unge og ældre lejlighed til at more sig i fællesskab. *H. P.*

AARHUS: Onsdag den 3. oktober åbnede G.U.F. i Aarhus med en festlig aktivitetsaften. Denne gang var det et gedemarked. Efter sang og bøn og valgsprog åbnedes markedet med forskellige boder samt underholdning, bestående af sketches, sange, historier o.s.v. Midt under festen afsløredes en gedetrækker, som jo faktisk havde givet aftenen navn. Alle hilste med jubel på det lille gedekid, og alle ville prøve at klappe det. Den festligste sketch var en vægtløftningskonkurrence, hvor unge og gamle verdensmestre mødtes; det var sandelig sjovt fundet på. Under markedet blev der solgt forskellige desserter, og ingen fik lov til at gå sultne eller bedrøvede hjem. Kl. 21,45 sluttede markedet, og vi havde virkelig haft en fornøjelige aften.

Vi var ca. 60 tilstede, men må vi næste gang blot være endnu flere.

Henny Pedersen.

DÅBSHANDLINGER

AARHUS:

26. august:

Henny Lilian Kirkegård, døbt af ældste Alma DeVon Jensen, håndspålæggelse af samme.

Viggo Schrøder Rasmussen, døbt af ældste Alma DeVon Jensen, håndspålæggelse af ældste Wesley Sorensen.

Elna Kirstine Antomine Petersen Rasmussen, døbt af ældste Alma DeVon Jensen, håndspålæggelse af samme.

Ulla Riber, døbt af broder Jørn Christensen, håndspålæggelse af broder Lauritz Larsen.

AALBORG:

30. september:

Mette Ragnhild Johansen, døbt af ældste Neldon M. Oborn, håndspålæggelse af ældste Larry Christensen.

Niels Frederik Jensen, døbt af ældste Neldon M. Oborn, håndspålæggelse af ældste Larry Christensen.

Annelise Irene Petersen Jensen, døbt af ældste Larry Christensen, håndspålæggelse af ældste Neldon M. Oborn.

Judy Irene Jensen, døbt af ældste Larry Christensen, håndspålæggelse af ældste Neldon M. Oborn.

Birthe Andersen Falden, døbt af broder Anton Andersen Falden, håndspålæggelse af missionspræsident Holger P. Petersen.

6. oktober:

Svend Aage Madsen, døbt af ældste Neldon M. Oborn, håndspålæggelse af ældste Larry Christensen.

Inga Jensen Madsen, døbt af ældste Neldon M. Oborn, håndspålæggelse af ældste Larry Christensen.

Inger Lise Nielsen, døbt af ældste Neldon M. Oborn, håndspålæggelse af ældste Larry Christensen.

FREDERIKSHAVN:

6. oktober:

Maria Lodberg Kristensen, døbt af ældste Harris Done, håndspålæggelse af ældste Ralph Nielsen.

FREDERICIA:

29. september:

Ilse Famme Liljengren, døbt af broder Johannes Liljengren, håndspålæggelse af samme.

Palle Knud Blønd, døbt af broder Johannes Liljengren, håndspålæggelse af broder Aage Hansen.

ODENSE:

17. september:

Ane Johanne Søgaard Andersen, døbt af ældste Robert Nielsen, håndspålæggelse af ældste Arlo Jørgensen.

Niels Ove Søgaard Andersen, døbt af ældste Leon Henrichsen, håndspålæggelse af ældste Robert Nielsen.

KØBENHAVN:

27. august:

Ragna Salomi Bløndal Nickelsen, døbt af ældste Rodney Fabricius, håndspålæggelse af samme.

9. september:

Marius Antonsen, døbt af ældste Merwyn Gene Lamb, håndspålæggelse af missionspræsident Holger P. Petersen.

16. september:

Ulla Olsen, døbt af ældste Grant J. Smith, håndspålæggelse af ældste Clark Thorstenson.

Inga Johansen, døbt af ældste Howard R. Johnson, håndspålæggelse af ældste Charles S. Broberg.

7. oktober:

Solvejg Agnethe Albertsen, døbt af ældste Mac Madsen, håndspålæggelse af samme.

SLAGELSE:

9. september:

Laura Alfrida Johansen, døbt af ældste Tagg Hundrup, håndspålæggelse af ældste George Mickelsen.

SKIVE:

16. juni:

Rigmor Jensen, døbt af ældste Mac Madsen, håndspålæggelse af ældste Stanley Hansen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

VELSIGNELSER:

RANDERS: 2. september: Bent Tage Olsson og Eva Nielsine Rasmussen Olssons to børn, Bent Tage Tommy Olsson og Evelyn Maria Olsson, velsignet af henholdsvis ældste Wayne Schow og broder Bent Tage Olsson.

AALBORG: 7. oktober: Charles Jepsen Larsen og Esther Margrethe Pedersen Larsens søn, Per Jepsen Larsen, velsignet af sin fader.

Niels Frederik Jensen og Annelise Irene Petersen Jensens datter, Alice Maria Jensen, velsignet af ældste Neldon M. Oborn.

KØBENHAVN: 8. juli: Henning Laurits Gerth Hansen og Hedvig Anne-Lise Estrup Hansens søn, Gerth Estrup Hansen, velsignet af ældste Clarence G. Jensen.

2. september: Flemming Vilhelm Eliasen og Lis Hoffman Larsen Eliasens datter, Maj-Britt Irene Eliasen, velsignet af sin fader.

ORDINATIONER:

RANDERS: 23. september: Martin Laursen ordineret til diakon af ældste Wayne Schow.

SKIVE: 29. august: Andreas Sølbæk ordineret til diakon af ældste Cal Juel Andreasen.

ESBJERG: 26. august: Frands Emanuel Kalunz Andresen ordineret til diakon af ældste Dean Neal.

FREDERICIA: 23. september: Joseph Martin Ivar Henriksen ordineret til diakon af ældste Frank Johnson.

AMAGER: 2. september: Gert Bjerregård Johansen ordineret til præst af broder Villy Sorensen.

John Lieberkind Pedersen ordineret til lærer af broder Harry Petersen.

Poul Erik Thomsen ordineret til præst af broder Martin Thomsen.

9. september: Peter Brinck Mortensen ordineret til diakon af broder Otto Vølund Mortensen.

16. september: Aage Francke Petersen ordineret til lærer af ældste Mac Madsen.

KØBENHAVN: 9. september: Jan Felix Gredsted Hasbo ordineret til præst af broder Flemming Hall.

Erhard William Toft ordineret til lærer af broder Kaj E. Krammer.

Karsten Just Salin ordineret til præst af broder Villy Sorensen.

Niels Preben Ingemann Johansen ordineret til præst af broder Kai Lykkegaard Nielsen.

16. September: Niels Preben Ingemann Johansen ordineret til ældste af missionspræsident Holger P. Petersen.

EMIGRATIONER:

AALBORG: Anna Marie Andreasen Jensen og Maja Johanne Jensen er den 9. oktober emigreret til Salt Lake City, Utah.

AMAGER: Otto Vølund Mortensen og familie er den 10. oktober emigreret til Magrath, Alberta, Canada.

Martin Thomsen og Poul Erik Thomsen er den 10. oktober emigreret til Magrath, Alberta, Canada.

DØDSFALD:

KØBENHAVN: I august 1956 døde søster Kristine Jensen Sørensen, 71 år gammel. Æret være søster Sorensens minde!

ESBJERG: Den 24. september døde broder Anton Marius Georg Jørgensen, 88 år gammel. Æret være broder Jorgensens minde!

Den 7. september døde søster Maren Katrine Pedersen Wang, 80 år gammel. Æret være søster Wangs minde!

MISSIONÆRFORFLYTTELSER:

3. oktober: Karl P. Woolsey fra Esbjerg til Odense.

17. oktober: Robert L. Petersen fra København til Svendborg.
Frank Johnson fra Kolding til Svendborg.

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med »Kungsholm« fra New York via Göteborg er følgende missionærer den 28 september ankommet til den danske mission:

Tim Jensen Malan fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Esbjerg.

Julius Richard Madsen fra Springdale, Utah, beskikket til at arbejde i Odense.

Robert Lauritz Petersen fra Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Med »Oslofjord« fra New York er følgende missionærer den 11. oktober ankommet til den danske mission:

Milo R. Call fra Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i Kolding.

Gary Smith Hansen fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Richard J. Mortensen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Vi byder de nye missionærer hjertelig velkommen til den danske mission.

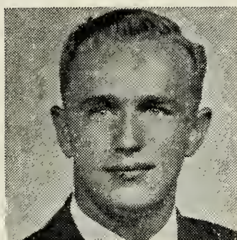

Tim J. Malan.

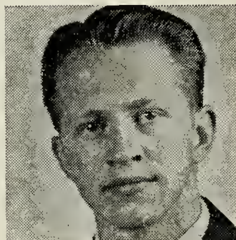

Julius R. Madsen.

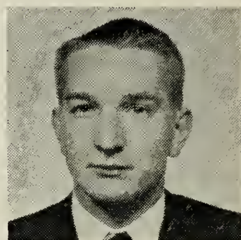

Robert L. Petersen.

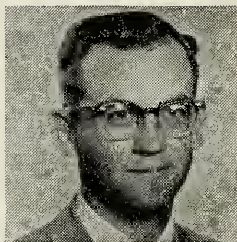

Milo R. Call.

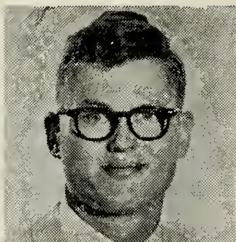

Gary S. Hansen.

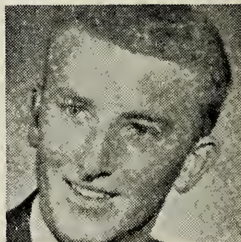

Richard J. Mortensen.

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Den 20. september er søster Inger M. Fischer blevet hæderlig afløst fra sin mission efter at have arbejdet i København.